

Rigsdagstidende.

1861. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 333.

Tolvte Session.

79de Møde.

Lørdagen den 12te Januar Kl. 12.

(Fortsat.)

Vindahl (fortsat): Som en historisk Oplysning om, hvorvidt en Kirkeeiers Ret efter den nu gjældende Praxis gaaer, skal jeg tilføje: Følgende: Min salig Moder eiede i Aarene Thyve og Tredive en Kirke, med Hensyn til hvis Flytning der opstod Spørgsmaal for Domstolene; hun eiede Vestervig Klosters Hovedgaard og Kirke, og tillige som Annex Agger Capel. Da Stormen i 1825—26 i høi Grad havde ødelagt den Banke, hvorpaa dette Capel stod, saa blev det tilsidst ved Kirkesyn erklæret, at Præsten maatte være fritaget for at holde Gudsstjeneste i en saadan Kirke, der var udsat for hvert Dieblif at styrte ned, og Menigheden maatte da naturligviis have Forbring paa at faae et andet Guds-huus, hvor der kunde prædikes. Kirkesynet opfordrede da gennem Dorigheden min Moder, som Eier af Vestervig Kirke og dens Annex, Agger Capel, til at ombygge Capellet paa et andet Sted, som skulde blive hende anvist; hun negtede at gjøre det, i Kraft af det Skjøde, som min Fader havde faaet, da han kjøbte den nævnte Eiendom ved offentlig Auction. I dette Skjøde, som støttede sig til eller nævngav en kongelig Resolution af 1798 om Nedlæggelsen af det Stamhuus, hvortil Vestervig Kirke havde hørt, stod der, at Eieren af Vestervig Kirke var pligtig at „vedligeholde“ Agger Capel; der var saaledes udtrykkelig skjælnet mellem at være Eier

af en Kirke og at „vedligeholde“ en Kirke, og i Kraft af disse Ord vandt hun den mod hende anlagte Sag gjennem alle tre Instanser, og Sagens Omkostninger paalagdes det Offentlige. Jeg kan tydelig erindre, at den Overretsbdom, som Høiesteret stadfæstede in terminis, udtrykkelig udtalte, at den Forpligtelse, der i Almindelighed paahvilede Kirkeeierne, ikke i dette Tilfælde kunde paahvile hende, fordi hun ifølge den kongelige Resolution ikke var pligtig at gjøre Mere end at vedligeholde, hvad der stod. Jeg troer saaledes, at forsaavidt det er paastaet, at en Kirkeeier blot har en Vedligeholdelsespligt, er det ikke Tilfældet, at dette er slaaet fast ved Præjudicater; tvertimod har det Modsatte al mulig Grund til at vente at blive stadfæstet ved Domstolene. Det er ganske vist, at der i den af mig anførte Sag var det særegne Tilfælde tilstede, at der ikke hørte nogen Tiende til Agger Capel, men Overretsbdommen, der, som sagt, blev stadfæstet af Høiesteret, støttede sig ikke til dette Punkt, idetmindste ikke alene, men støttede sig væsentlig dertil, at der i den kongelige Resolution om Stamhusets Nedlæggelse var skjælnet mellem at være Eier af en Kirke og at vedligeholde en Kirke, og at Pligten for den paagjældende Kirkes Vedkommende derfor ikke kunde føres videre og min Moder altfaa ikke være pligtig at opføre en ny Kirke istedetfor den forfaldne.

Fornesbech: Jeg beklager meget, at den ærede Minister er gaaet, da det væsentlig er Ytringer fra hans Side, der bevægede mig til at begjære Ordet. Jeg maa tilstaae, at de Bemærkninger, der ere fremkomne, ikke ere istand til